

Województwo krakowski

Lp.	Powiat	Grupy gospodarstw o obszarze w ha przeliczeniowych													
		1 — 1,99	2 — 2,99	3 — 3,99	4 — 4,99	5 — 5,99	6 — 6,99	7 — 7,99	8 — 8,99	9 — 9,99	10 — 11,99	12 — 14,99	15 — 19,99	20 — 24,99	25 i więcej
1	bocheński	80	130	150	160	190	210	220	240	260	280	300	350	370	390
2	brzeski	70	120	140	150	180	200	210	220	240	270	290	320	350	370
3	chrzanowski	80	140	160	180	200	210	230	240	270	290	310	360	380	400
4	dąbrowski	70	120	140	160	180	200	210	220	240	270	290	320	350	370
5	krakowski	109	150	180	190	210	230	240	270	290	320	350	390	420	450
6	limanowski	40	60	70	70	80	100	100	110	120	130	140	150	160	180
7	miechowski	70	120	140	150	180	190	200	220	230	260	290	320	350	370
8	myslenicki	50	100	110	120	130	140	150	160	180	190	210	230	260	270
9	nowosądecki	60	100	120	130	140	150	160	180	200	210	230	260	280	300
10	nowotarski	30	50	50	60	60	70	70	80	80	100	110	120	130	130
11	olkuski	60	110	130	140	150	160	180	200	210	230	240	280	300	320
12	ostwiecki	80	130	150	160	190	210	220	230	260	280	300	340	370	390
13	tarnowski	70	130	150	160	180	200	210	220	240	270	290	320	350	370
14	wadowicki	70	120	140	150	180	190	200	220	230	260	280	310	340	360
15	żywiecki	60	100	120	130	140	150	160	180	200	210	230	260	280	300

Województwo rzeszowski

Lp.	Powiat	Grupy gospodarstw o obszarze w ha przeliczeniowych													
		1 — 1,99	2 — 2,99	3 — 3,99	4 — 4,99	5 — 5,99	6 — 6,99	7 — 7,99	8 — 8,99	9 — 9,99	10 — 11,99	12 — 14,99	15 — 19,99	20 — 24,99	25 i więcej
1	brzozowski	90	140	160	180	200	220	230	260	270	300	330	370	390	410
2	dębicki	100	160	200	210	230	260	270	290	320	350	380	430	460	470
3	gorlicki	90	140	160	170	200	210	220	250	270	290	320	350	380	400
4	jarosławski	85	150	190	200	220	250	260	280	310	330	350	400	440	460
5	jasielski	80	120	150	160	190	200	210	230	250	270	290	330	350	380
6	kolbuszowski	90	140	170	180	210	220	230	260	280	310	330	380	400	430
7	końskie	90	150	170	180	210	230	250	270	280	320	340	390	410	440
8	leski	40	60	70	80	90	100	100	110	120	140	150	160	170	180
9	lubaczowski	90	140	160	170	200	210	220	250	270	290	320	360	380	400
10	łancucki	100	160	200	210	230	260	270	290	320	350	380	430	460	490
11	mielecki	100	160	180	210	220	250	270	290	310	340	370	410	450	480
12	niski	100	160	200	210	230	260	270	290	320	360	380	430	460	490
13	przemyski	90	140	170	190	210	220	230	260	280	310	330	380	400	430
14	przeworski	100	170	200	220	250	270	280	310	330	370	390	440	480	510
15	rzeszowski	100	170	200	220	250	270	280	310	330	370	400	450	480	510
16	sanocki	90	140	160	170	200	210	220	250	270	290	320	350	380	410
17	tarnobrzegi	110	170	210	230	260	280	290	320	350	380	410	460	500	540
18	ustrzycki	40	60	80	90	90	100	100	110	120	140	150	160	180	190

140

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 czerwca 1953 r.

w sprawie zasad prawidłowego gospodarowania złożem torfowym.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o eksploatacji złóż torfowych (Dz. Nr 33, poz. 135) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Eksploatacja złóż torfowych odbywa się na podstawie planów wydobycia torfu.

2. Okresowe plany wydobycia torfu ustala Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Torfowej w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa, Leśnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych, Przemysłu Drobno- i Rzemiosła,

Handlu Wewnętrznego i Zdrowia oraz za zgodą Przedwodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

3. Plany wydobycia torfu określają: tereny eksploatacji złóż torfowych, zakres i system wydobycia torfu oraz przeznaczenie wydobytego torfu, a także w miarę możliwości i potrzeby sposób wykorzystania terenu po wydobyciu torfu. Plany te powinny być uzgodnione z planami melioracji.

§ 2. 1. Zakazuje się wydobycia torfu:

- 1) z terenów torfowych o miąższości poniżej 0,7 m w stanie nieodwodnionym lub popielności torfu ponad 25% na absolutnie suchą masę — z wyjątkiem wypadków przewidzianych w art. 5 ust. 2 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o eksploatacji złóż torfowych (Dz. U. Nr 33, poz. 135);
- 2) w odległości mniejszej niż 50 m od wałów przeciwpowodziowych, od linii brzegowych rzek oraz od kanałów o szerokości dna od 3 m wwyż, jeżeli kanały te są czynnymi urządzeniami wodnymi;
- 3) z torfowisk stanowiących grunty orne, ogrody warzywne i owocowe lub zmeliorowane i dobrze zagospodarowane łąki i pastwiska;
- 4) z torfowisk znajdujących się na terenach rezerwatów przyrody i parków narodowych oraz w innych przypadkach przewidzianych w obowiązujących przepisach.

2. Przez dobrze zagospodarowane pastwiska należy rozumieć pastwiska zmeliorowane, o dobrym stanie darni i wyrównanej powierzchni. Przez dobrze zagospodarowane łąki rozumieć należy łąki zmeliorowane i przynajmniej dwukośne lub łąki zdrenowane bez względu na ich stan jakościowy.

3. W szczególnych przypadkach Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Torfowej w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa może wyrazić zgodę na wydobywanie torfu przez jednostki gospodarki społecznej z torfowisk stanowiących grunty orne, ogrody warzywne lub zmeliorowane i dobrze zagospodarowane łąki i pastwiska albo upoważnić podległe organy do wyrażenia zgody na wydobycie torfu z takich torfowisk.

§ 3. 1. Z torfowisk, których torf lub osady podtorfowe (sąpropele itp.) mogą chociażby częściowo być zużyte na cele przemysłowe (np. ściółka, płyty torfowe) lub na cele lecznicze (borowina), zakazane jest wydobycie torfu na opał.

2. W szczególnych przypadkach, gdy na terenie gminy nie ma innych odpowiednich torfowisk, a roczny plan nie przewiduje wydobycia torfu z określonego torfowiska na inne cele, Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Torfowej w porozumieniu z zainteresowanym ministrem może wyrazić zgodę na wydobycie torfu na opał w ilości niezbędnej do zaspokojenia potrzeb ludności gminy.

§ 4. 1. Prace przygotowawcze do eksploatacji złóż torfowych powinny być prowadzone w taki sposób, aby zapewnić należyte suszenie torfu,

2. Na dzień wykopu (potorfia) powinna być pozostawiona co najmniej 20 cm warstwa ochronna torfu z wyjątkiem przypadków, gdy rodzaj późniejszego zagospodarowania wymaga całkowitego usunięcia torfu albo gdy złoże torfowe stanowi jednocześnie złoże borowinowe lub gdy ma być przeprowadzona eksploatacja osadów podtorfowych.

§ 5. 1. Główne rowy odwadniające torfowisko powinny być wykonane co najmniej na jeden rok przed przystąpieniem do eksploatacji. Okres ten może być skrócony przez właściwe organy administracji torfowej w porozumieniu z organami administracji wodno-melioracyjnej.

2. Zniesienie lub przebudowanie czynnych urządzeń wodno-melioracyjnych jest dozwolone tylko za zgodą organów administracji wodno-melioracyjnej.

§ 6. Zasoby złoża torfowego na terenach przeznaczonych do wydobycia powinny być wykorzystane możliwie w pełni, w miarę jak na to pozwalają warunki wydobycia lub przewidziane w planach późniejsze zagospodarowanie potorfia.

§ 7. Wierzchnicę zdjętą przy wydobywaniu torfu systemem głębinowym, o ile nie zostaje użyta dla celów rolniczych lub na inne cele gospodarcze, należy wrzucać do wykopu (potorfia) warstwą równomierną.

§ 8. Osoby prowadzące eksploatację złóż torfowych powinny, jeżeli wymaga tego racjonalna gospodarka rolno-leśna, potorfie odwodnić lub nawodnić i wyrównać, w terminach i w sposób wskazany przez właściwy organ administracji torfowej.

§ 9. W okresach przerw między sezonami wydobywania torfu wykopy (kariery), w których może być prowadzone wydobycie torfu w terminach późniejszych, należy w miarę możliwości technicznych zabezpieczyć przed przemarzaniem drogą zatapiania.

§ 10. Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Torfowej wyda szczegółowe przepisy o sposobie wykonania rozporządzenia.

§ 11. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz zainteresowanemu ministrowi.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: **B. Bieruń**